

a statisztika szerint alig mutatott fel nagyobb számot, mint a törvény életbelépte előtti időben. B. I.

Nevelőintézetbe való beiratás joghatálya. Alperes leányát bejáró növendék minőségében felperes nevelőintézetébe íratta be, mely alkalommal néhány soros nyilatkozatot irt alá, mely szerint a beiratkozás az egész tanévre szól.

Néhány heti járatás után alperes más elhatározásra jutott s arra való hivatkozással, hogy leánya pályát változtat, közölte felperessel, hogy a további iskoláztatásra nem reflektál.

A pestvidéki kir. törvényszék Pf. II. 3922/1927. sz. jogerős ítéletével felperes keresetének helyt adott s a tanév hátralékos részére még esedékes volt tandijakat megítélte. Az írásbeli megállapodással szemben a törvényszék figyelmen kívül hagyta alperesnek ama védekezését, miszerint a felek abban egyeztek meg, hogy a beiratkozás csupán próbaidőre történt volna s mert felperes az egész tanévre vonatkozó ezen szerződés hatálytalanságára okot nem szolgáltatott, ennélfogva alperes köteles a tanév egész tartamára vonatkozó tandijait megfizetni. Minthogy pedig a felek közt létrejött neveltetési (oktatási) ügylet kizárólag magánjogi természetűnek minősítendő, ennélfogva a bíróság figyelmen kívül hagyta alperesnek azon további védekezését is, mely szerint a felperes magánvállalkozásának tekintendő nevelőintézetére az állami intézeteknek netán eltérő rendelkezéseket tartalmazó tandiyszabályzata volna irányadó.

Fenti döntés megfelel a m. kir. Kuria állandó joggyakorlatának. Így a Rp. 2209/1916. sz. ítéletében kimondotta, hogy „tekintettel arra, hogy az ellátással, neveléssel és tanítással egybekötött intézetek egész tanévre való fenntartását az egész tanévre fizetendő díjak biztosítják, a dolog természetéből következik, hogy az ily tanintézetbe az egész tanévre kiterjedő kötelezettséggel történt felvétel, illetve beadás a felvett növendéket beadó szülőknél azt a kötelezettséget vonja maga után, hogy az intézetbe való felvételi szerződésnek az ő terhükre eső egyoldalú felbontása esetén az egész tanévre járó díjakat kötelesek az intézet tulajdonosának megfizetni akkor is, ha az intézetbe adott gyermeküket a tanév befejezése előtt kivesszik.“ F. P.

Bérleti felmondási jog. Felek közt több évre terjedő bérleti jogviszony keletkezett; a bérbeadó a szóban levő vendéglőépület bérösszegének késedelmes fizetése esetére magas összegű havi kamatmegtérítést kötött ki (évi 20%-ot). Időközben a szerződés két esztendei fennállása után a bérlő személyében változás állott be, amennyiben a két bérlőtárs közül az egyik a bérletből a bérbeadó hozzájárulásával kilépett, aki a bérletben maradó egyedüli személlyel újabb szerződést kötött.

Nem vitás a felek között, hogy az immár megszűnt bérletársaság fennállása alatt bérbeadó több ízben fogadott el, jogfenntartás nélkül az esedékes bérösszegeknél kisebb törlesztést, mindannyiszor bekérvén a szerződés szerinti kamatokat.

Az új bérlő fizetési késedelembe esvén, a bérbeadó a bérlőtől való kimozdítása iránt pert tett folyamatba, melynek során a bérlő a hátralékos bérösszeget kamataival együtt felajánlotta, melyet azonban a bérbeadó már nem fogadott el.

Az elsőbíróság ítéletét a pestvidéki kir. törvényszék Pf. III. 4180/1927. sz. ítéletével helybenhagyta, bérbeadó felperest keresetével elutasította, megállapítván azt, hogy a korábbi bérlővel szemben fennállott hallgatólagos részletfizetési kedvezmény

ellenkező kifejezett megállapodás hiányában továbbra is fennállónak tekintendő, annál is inkább, mert a bérbeadó a kikötött magas késedelmi kamatokat mindenkor igénybevette. F. P.

Ügyvédség.

Az **Ügyvédek Reformszövetsége** május 2-án és 20-án nagy és állandó érdeklődés mellett vitaértekezletet tartott, amelynek tárgyául az *ügyvédi összeférhetetlenség és verseny* kérdéseit tűzte ki.

Dr. Varrnai István elnök megnyitójában exponálta a témát, majd *dr. ifj. Szigeti László* előadó előterjesztése után elsőnek *dr. Blauner Mór* szólalt fel, aki széles történelmi visszapillantás után különösen az ügyvédi koncentráció ellen tiltakozott és reámutatott arra, hogy milyen veszedelmek rejlenek abban az egészségtelen tendenciában, hogy ma a bűnügyek alig nyolc, tíz ügyvéd között oszlanak meg, míg a polgári perekben a hitelvédő egyesületek ügyészei és a szakszervezetek, továbbá a különböző gazdasági alakulatok jogi tanácsadói monopolizálják azt a praxist, ami azelőtt sok száz iroda között oszlott meg. Az összeférhetlenség tekintetében utalt arra, hogy ma a gazdasági szempontok prevaleálnak, az etikai korlátok pedig ott állittassanak föl, ahol az ügyvéd magatartása erősen beleütközik a közmorálba. *Dr. Markos Olivér*, majd *dr. ifj. Nagy Dezső* ezzel szemben a legszigorubb etika érvényesülését kívánja és az ügyvédség tekintélyének és fejlődésének leglényegesebb feltételét látják a szigorú összeférhetlenségi kódexben. *Dr. Ribáry Géza* két érdekes ötletet vetett a vitába: az egyik, hogy etikai kérdésekben állítson fel a kamara egy állandó tájékoztató zsűrit, amely különösen az összeférhetlenség kérdésében volna hivatva helyes irányba terelni a kari gondolkodást; a másik pedig, hogy kamarai határozat volna provokálendő, amely a perbeli előlegkérés szankciók mellett előírja.

Dr. Grünhut Armin, a kamara ügyésze, az ankét különös aktualitását látja abban, hogy az ügyvédi rendtartás reformja éppen most került napirendre. Az összeférhetlenség semmi körülmények között nem tágítható, mert nem tűrhető, hogy az ügyvéd e hivatása mellett tekintélyével össze nem férő foglalkozást üzzön. A cenzurát itt mindig a közfelfogás vonja meg. Tözsdetagság, ügynöki tevékenység az ügyvédi hivatással nem fér össze. A képviselői és törvényhatósági bizottsági tagság nem összeférhetetlen az ügyvédi gyakorlattal, ott, ahol inkompatibilissá válnék, törvény intézkedik. A botránys klienshajhászatot a kamara minden téren üldözi, de mindenkor vigyáz arra, hogy ártatlant ne gyanúsítson, mert ma az ügyvédnek más vagyona már nem maradt, mint a becsülete.

Dr. Fränkel Pál a versenyek egyik kirívó formájáról, az illetéktelen sajtóreklámról beszélt. *Dr. Kertész Adolf* az összeférhetlenség legszigorubb értelmezését és a tisztességtelen verseny szigorú üldözését kívánja. *Dr. Nagy Dezső Bálint*